

เปรียบเทียบผลการศึกษาคำความรู้ ทักษะคติ พฤติกรรมการปฏิเสธกับพฤติกรรมเสี่ยงการดื่ม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา
Compare the results of Knowledge attitude and rejection behavior with
the risk drinking alcohol in high school student Pak Thong Chai district,
Nakhon Ratchasima province

กรรณรัช ปัญญาใส¹ สุภาภรณ์ ตันตินันมตรกุล² เจต ปฎิเวทปัญญา² ขวัญสุดา สุวรรณ² มัตนา ทำสะอาด²
พิชามญชุ์ ภูเจริญ² จุฑามาส ภายดอน³ เขมกร ฤทธิบัณฑิตย์⁴ ลลิตา ภาดากุล⁵ ธนิก จันทะภา⁵
ธนาภา พวงประเสริฐกุล⁵ ทักษะวดี จุฬามณี⁵ อนงค์ โคกพูล⁵ ภรณ์ประภา อ่วมนุช⁶

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาคำความรู้ ทักษะคติ พฤติกรรมการปฏิเสธ กับพฤติกรรมเสี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ตามตัวแปรที่ศึกษา คือ ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทักษะคติเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมเสี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การอบรมเลี้ยงดู รายได้ กิจกรรมยามว่าง การเข้าถึงสถานที่จำหน่าย และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 346 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบ และแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหรร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่า F (F-test)

ผลการศึกษา พบว่า

1. ความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับดี ($\bar{X}$ =8.60, S.D=1.36) ทักษะคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับปรับปรุง ($\bar{X}$ =1.88, S.D=0.66) พฤติกรรมการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =1.69, S.D=0.81) และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับต่ำ ($\bar{X}$ =0.69, S.D=0.58)

¹ อ.ดร.กรรณรัช ปัญญาใส คณะสาธารณสุขศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพ วิทยาลัยนครราชสีมา อีเมลล์ korntanatouch@nmc.com

² อ.ดร.สุภาภรณ์ ตันตินันมตรกุล คณะสาธารณสุขศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพ วิทยาลัยนครราชสีมา

² อ.เจต ปฎิเวทปัญญา คณะสาธารณสุขศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพ วิทยาลัยนครราชสีมา

² อ.ขวัญสุดา สุวรรณ คณะสาธารณสุขศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพ วิทยาลัยนครราชสีมา

² อ.มัตนา ทำสะอาด คณะสาธารณสุขศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพ วิทยาลัยนครราชสีมา

² พิชามญชุ์ ภูเจริญ คณะสาธารณสุขศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพ วิทยาลัยนครราชสีมา

³ จุฑามาส ภายดอน โรงพยาบาลปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

⁴ เขมกร ฤทธิบัณฑิตย์ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

⁵ นักศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพ วิทยาลัยนครราชสีมา

⁶ นักวิจัย/นักวิชาการอิสระ จังหวัดชลบุรี

2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่มี อายุ ระดับการศึกษา ความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทักษะคิดเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่มีเพศ การเข้าถึงสถานที่จำหน่าย การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การอบรมเลี้ยงดู และรายได้ ต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: พฤติกรรมการปฏิเสธ, พฤติกรรมเสี่ยงการดื่มแอลกอฮอล์, ความรู้ ทักษะคิด

Abstract

This purpose of this survey research were to compare the results of knowledge attitude rejection behavior with risk behavior of drinking alcohol for high school student Pak Thong Chai district, Nakhon Ratchasima province. The studied variables were : knowledge, attitude, rejection behavior, risk behavior of drinking alcohol, gender, age, education, take care, income, hobby, access to locations and drinking alcohol. The sample were in high school student. The samples consisted of 346 people selected by simple random sampling. All data were collected form the questionnaires constructed by researchers. Statistic used for data analysis included percentage, frequency, mean standard deviation t-test and F-test

The results as follows :

1. The knowledge of drinking alcohol at good level ($\bar{X}$ =8.60, S.D=1.36), attitude of drinking alcohol at poor level ($\bar{X}$ =1.88, S.D=0.66), rejection behavior of drinking alcohol at poor level ($\bar{X}$ =1.69, S.D=0.81) and risk behavior of drinking alcohol at low level ($\bar{X}$ =0.69, S.D=0.58)

2. The student of high school in Pak Thong Chai district, Nakhon Ratchasima province with different age, education, knowledge of drinking alcohol, attitude of drinking alcohol, rejection behavior of drinking alcohol had significant difference in risk behavior of drinking alcohol at .05 level.

3. The student of high school in Pak Thong Chai district, Nakhon Ratchasima with different gender, access to locations, drinking alcohol, take care and income had no significant difference in risk behavior of drinking alcohol.

Keywords: rejection behavior, risk behavior of drinking alcohol, knowledge, attitude

บทนำ

สถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชากรไทย จากการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร ปี พ.ศ. 2557 กลุ่มตัวอย่างของการสำรวจคัดเลือกมาจากทั่วทั้งประเทศ แบ่งได้เป็น 5 พื้นที่ ได้แก่ กรุงเทพมหานครภาคใต้ ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผู้ตอบแบบสำรวจ คือ ประชากรไทยที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 25,758 คน หรือเทียบเท่าการเป็นตัวแทนของประชากร 54 ล้านคน ในกลุ่มประชากรผู้ใหญ่ อายุ 15 ปีขึ้นไป มีผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน ประมาณ 17.7 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 32.3 หรืออาจ

กล่าวได้ว่า 1 ใน 3 ของคนไทยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 12 เดือนที่ผ่านมา สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 5.5 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 37.0 ซึ่งถือเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าภาพรวมของประเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557 – 2558)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีนักดื่มในกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุ 15-19 ปี ร้อยละ 23.8 ของประชากรวัยรุ่นทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่ ร้อยละ 18.1 หรือ ประมาณ 1 ใน 6 ของเยาวชนไทยทั้งหมด การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ก่อนอายุตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีเพศชายสูงกว่าเพศหญิง ร้อยละ 42.1 และ 15.7 ตามลำดับ สอดคล้องกับนักดื่มในภาพรวมส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.8 เน้นการดื่มสุราเช่นกัน เช่น สุราขาว สุราสี สุราแดง และสุราอื่นๆ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประมาณ 641.5 บาท ต่ำ น้อยกว่าค่าเฉลี่ยรวมต่อเดือนของนักดื่มทั้งหมดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าสูงถึง 3.5 พันล้านบาท ค่าใช้จ่ายรวมต่อเดือนของนักดื่มทั่วประเทศอยู่ที่ 15.6 พันล้านบาท เมื่อพิจารณาเฉพาะผู้ที่ดื่มแล้วขับ พบว่า สัดส่วนของผู้ที่เคยประสบอุบัติเหตุ จากการดื่มแล้วขับอยู่ที่ร้อยละ 6.8 ของประเทศที่ร้อยละ 8.0 สัดส่วนของผู้ที่ตอบว่าเคยประสบอุบัติเหตุ โดยสารยานพาหนะของผู้อื่น ร้อยละ 1.5 (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2558)

จังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่มีประชากรมีจำนวน 2,631,435 คน มีความชุกของนักดื่มในประชากรวัยรุ่น (อายุ 15-19 ปี) ร้อยละ 17.7 เป็นอันดับที่ 19 ของประเทศไทย อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา พบปัญหาการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากข้อมูลจำนวนผู้ป่วยคัดกรองสุรา โรงพยาบาลปักธงชัย อายุระหว่าง 12 - 18 ปี พ.ศ. 2557 พบว่า เพศชาย เคยดื่มแต่เลิกแล้ว 12 คน ดื่ม 177 คน ไม่ดื่ม 549 คน เพศหญิง เคยดื่มแต่เลิกแล้ว 5 คน ดื่ม 15 คน ไม่ดื่ม 839 คน ปี พ.ศ. 2558 พบว่า เพศชาย เคยดื่มแต่เลิกแล้ว 14 คน ดื่ม 178 คน ไม่ดื่ม 564 คน เพศหญิง เคยดื่มแต่เลิกแล้ว 9 คน ดื่ม 26 คน ไม่ดื่ม 829 คน ปี พ.ศ. 2559 พบว่า เพศชาย เคยดื่มแต่เลิกแล้ว 14 คน ดื่ม 236 คน ไม่ดื่ม 649 คน เพศหญิง เคยดื่มแต่เลิกแล้ว 16 คน ดื่ม 29 คน ไม่ดื่ม 927 คน ปี พ.ศ. 2559 พบว่า เพศชาย เคยดื่มแต่เลิกแล้ว 16 คน ดื่ม 243 คน ไม่ดื่ม 692 คน เพศหญิง เคยดื่มแต่เลิกแล้ว 13 คน ดื่ม 31 คน ไม่ดื่ม 1,017 คน (โรงพยาบาลปักธงชัย, 2556-2559) จากการให้บริการผู้ป่วยความผิดปกติทางจิตและพฤติกรรมที่เกิดจากการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์(F10-F10.9)(องค์การอนามัยโลก,2542) มีอัตราเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยกลุ่มช่วงอายุ 12-18 ปี ดังต่อไปนี้ พ.ศ.2557 จำนวนการให้บริการ 11,358 ครั้ง จำนวนผู้ป่วยมารับบริการ 4,456 คน คิดเป็นค่ารักษา 2,970,946 บาท พ.ศ.2558 จำนวนการให้บริการ 11,649 ครั้ง จำนวนผู้ป่วยมารับบริการ 4,553 คน คิดเป็นค่ารักษา 3,470,221 บาท พ.ศ.2559 จำนวนการให้บริการ 12,445 ครั้ง จำนวนผู้ป่วยมารับบริการ 4,560 คน คิดเป็นค่ารักษา 4,413,610บาท (โรงพยาบาลปักธงชัย, 2556-2559) จากสถิติและปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าปัญหาพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของประชาชนอำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา มีอัตราการดื่มเพิ่มขึ้นทุกปีทั้งเพศชายและหญิงมีเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มของวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15 – 19 ปี ซึ่งเป็นวัยที่กำลังศึกษาและเป็นอนาคตของชาติ จากปัญหาดังกล่าวคณะผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อนำผลการวิจัยในการวางแผนการจัดการสร้างเสริมสุขภาพ ความรู้ ทักษะคิด พฤติกรรมการปฏิเสธต่อพฤติกรรมเสี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสอดคล้องกับนโยบายของจังหวัดนครราชสีมาประเด็นงานบุญประเพณีปลอดเหล้า ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ทศนคติเกี่ยวกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ พฤติกรรมการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ กับพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความรู้เกี่ยวกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ทศนคติเกี่ยวกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ พฤติกรรมการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ กับพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ทศนคติเกี่ยวกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ พฤติกรรมการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์กับพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

ประชากร คือ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 3,003 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 346 คน (Krejcie and Morgan, 1970) โดยการสุ่มอย่างง่าย(Simple random sampling) จากการจับฉลากรายชื่อตามสัดส่วนของนักเรียนโรงเรียน

เกณฑ์คัดเข้า

1. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

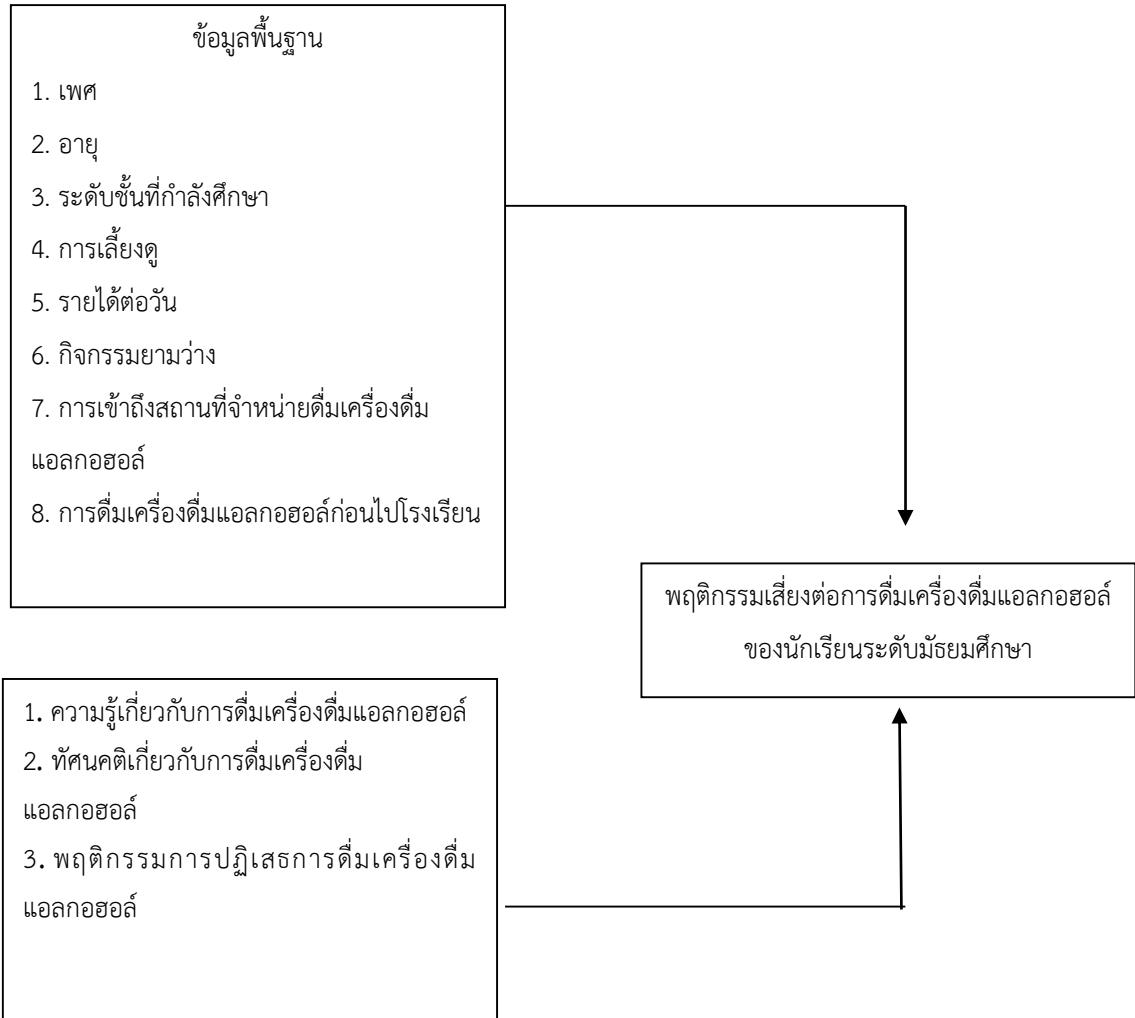
2. นักเรียนที่มีสัญชาติไทยและสามารถพูด อ่าน เขียน ภาษาไทยได้รู้เรื่อง

เกณฑ์คัดออก

1. นักเรียนที่ไม่มีสัญชาติไทย และไม่ได้ศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ดำเนินการจัดการศึกษาขั้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

2. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ดำเนินการจัดการศึกษาขั้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา แต่ไม่สมัครใจเข้าร่วมตอบแบบสอบถาม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ และนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 เป็นต้นไป นำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะแล้วนำไปทดลอง (Try out) ใช้เครื่องมือ จำนวน 30 คน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยพื้นฐานทั่วไป ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐาน เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา การเลี้ยงดู รายได้ต่อวัน กิจกรรมยามว่าง การเข้าถึงสถานที่จำหน่ายรถมอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ การซื้อรถมอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ก่อนไปโรงเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมข้อความ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการซื้อรถมอเตอร์ไซด์แอลกอฮอล์ ลักษณะแบบทดสอบความรู้เป็นแบบเลือกตอบ ถูก ผิด (ค่าความยาก-ง่าย=0.67-0.83,ค่าความเชื่อมั่น=0.600)

ผิด = 0 คะแนน

ถูก = 1 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนความรู้ แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยการอิงเกณฑ์ระดับดังนี้ (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2551)

คะแนนร้อยละ 80.00 – 100.00 หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ ระดับดี

คะแนนร้อยละ 50.00 – 79.99 หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ ระดับปานกลาง

คะแนนร้อยละ 00.00 – 49.99 หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ ระดับปรับปรุง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าอำนาจจำแนก=0.83-0.98, ค่าความเชื่อมั่น=0.976)

	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง =	5	1 คะแนน
เห็นด้วย =	4	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ =	3	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย =	2	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง =	1	5 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนทัศนคติ แบ่งเป็น 4 ระดับ โดยการอิงเกณฑ์ระดับ ดังนี้ (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2551)

คะแนนค่าเฉลี่ย 4.01 - 5.00 หมายถึง มีทัศนคติเกี่ยวกับการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ ระดับดีมาก

คะแนนค่าเฉลี่ย 3.01 - 4.00 หมายถึง มีทัศนคติเกี่ยวกับการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ ระดับดี

คะแนนค่าเฉลี่ย 2.01 - 3.00 หมายถึง มีทัศนคติเกี่ยวกับการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ ระดับปานกลาง

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.00 - 2.00 หมายถึง มีทัศนคติเกี่ยวกับการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์ ระดับปรับปรุง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมการปฏิเสธรูปการต้มเครื่องต้มเครื่องแอลกอฮอล์ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ ปฏิเสธเป็นประจำ (7 วัน/สัปดาห์) ปฏิเสธบางครั้ง (5-6 วัน/สัปดาห์) ปฏิเสธนานๆครั้ง (1-4 วัน/สัปดาห์) และไม่เคยปฏิเสธ (ค่าอำนาจจำแนก=0.28-0.95, ค่าความเชื่อมั่น=0.896)

		คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
ปฏิเสธเป็นประจำ (7 วัน/สัปดาห์)	=	0	3 คะแนน
ปฏิเสธบางครั้ง (5-6 วัน/สัปดาห์)	=	1	2 คะแนน
ปฏิเสธนานๆครั้ง (1-4 วัน/สัปดาห์)	=	2	1 คะแนน
ไม่เคยปฏิเสธ	=	3	0 คะแนน

ประเมินค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์การประเมินผล แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยการอิงเกณฑ์ระดับ ดังนี้
 (เยาวดี วิบูลย์ศรี,2551)

คะแนน 2.01-3.00 หมายถึง	พฤติกรรมการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับสูง
คะแนน 1.01-2.00 หมายถึง	พฤติกรรมการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับปานกลาง
คะแนน 0.00-1.00 หมายถึง	พฤติกรรมการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับต่ำ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประกอบด้วย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 4 ระดับ ได้แก่ ประจำ (7 วัน/สัปดาห์) บางครั้ง (5-6 วัน/สัปดาห์) นานๆครั้ง(1-4 วัน/สัปดาห์) และไม่เคย (ค่าอำนาจจำแนก=0.20—0.87,ค่าความเชื่อมั่น=0.894)

		คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
ประจำ(7 วัน/สัปดาห์)	=	3	0 คะแนน
บางครั้ง (5-6 วัน/สัปดาห์)	=	2	1 คะแนน
นานๆครั้ง(1-4 วัน/สัปดาห์)	=	1	2 คะแนน
ไม่เคย	=	0	3 คะแนน

ประเมินค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์การประเมินผล แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยการอิงเกณฑ์ระดับ ดังนี้
 (เยาวดี วิบูลย์ศรี,2551)

คะแนน 2.00 - 3.00	หมายถึง	มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับดี
คะแนน 1.00 - 1.99	หมายถึง	พฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับปานกลาง
คะแนน 0.00 - 0.99	หมายถึง	มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระดับมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คณะผู้วิจัยติดต่อของหนังสือจากคณะสาธารณสุขศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพวิทยาลัยนครราชสีมา ถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขออนุมัติดำเนินการวิจัย

2. คณะผู้วิจัยประสานงานกับผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เพื่อขอความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย

3. คณะผู้ดำเนินการวิจัยเก็บข้อมูลแบบสอบถาม ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 364 คน

4. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของข้อมูล และบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน คือ ความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่มีสองตัว โดยการทดสอบค่าที (t-test) และตัวแปรมากกว่าสองตัวแปรโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) หรือทดสอบค่าเอฟ (F-test)

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลพื้นฐาน	n	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	93	26.90
หญิง	253	73.10
อายุ ($\bar{X}$ =15.49 S.D.=1.89) Min =12 max=19		
ระดับชั้นที่กำลังศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	61	17.60
มัธยมศึกษาปีที่ 2	44	12.70
มัธยมศึกษาปีที่ 3	35	10.10
มัธยมศึกษาปีที่ 4	38	11.00
มัธยมศึกษาปีที่ 5	77	22.30
มัธยมศึกษาปีที่ 6	91	26.30
รายได้ต่อวัน ($\bar{X}$ =78.25 S.D.=24.05) Min=120 max=200		
กิจกรรมยามว่าง		
เรียนพิเศษ	84	24.30
ช่วยครอบครัวทำงาน	171	49.40
เล่นคอมพิวเตอร์/มือถือ	115	33.80
ออกกำลังกาย	117	33.80
ทำการบ้าน	177	51.20
ดูทีวี/ วิดีโอ /หนังสือ	256	74.00
ไปบ้านเพื่อน	103	29.80
นัดเพื่อนสังสรรค์	48	13.90
นักเรียนเคยซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่จำหน่าย		
เคย	205	59.20
ไม่เคย	141	40.80
ร้านมินิมาร์ท ร้านสะดวกซื้อ	113	32.70
ร้านขายของชำ ร้านโชห่วย	116	33.50
ซูเปอร์มาร์เก็ต	28	8.10

ข้อมูลพื้นฐาน	n	ร้อยละ
สถานบันเทิง ผับ/บาร์/ดิสโกเทค	32	9.20
ร้านอาหารตามสั่ง	34	9.80
ร้านคาราโอเกะ	11	3.20
ซุ้มยาตอง ซุ้มขายเหล้า	12	3.50
ลานเบียร์	58	16.80
นักเรียนเคยดื่มแอลกอฮอล์ก่อนไปเรียน		
เคย	29	8.40
ไม่เคย	317	91.60

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 73.10 อายุเฉลี่ย 15.49 ปี ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ส่วนใหญ่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 26.30 การเลี้ยงดู ส่วนใหญ่มีการเลี้ยงดูแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ ร้อยละ 71.10 รายได้ต่อวันเฉลี่ยวันละ 24.05 บาท กิจกรรมยามว่าง ส่วนใหญ่มีกิจกรรมยามว่าง คือ ดูทีวี/ วิดีโอ /หนังสือ ร้อยละ 74.00 นักเรียนเคยซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่เคยซื้อร้อยละ 59.20 ส่วนใหญ่เคยมีการไปซื้อร้านขายของชำ ร้านโชห่วย ร้อยละ 32.70 นักเรียนเคยดื่มแอลกอฮอล์ก่อนไปเรียน ส่วนใหญ่ไม่เคยร้อยละ 91.60

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปร

ตัวแปร	n	ร้อยละ
ความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($\bar{X}$ =82.60 S.D=1.31)		
ระดับดี	346	100.00
ทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($\bar{X}$ =1.88 S.D=0.65)		
ระดับดี	117	33.80
ระดับปานกลาง	187	54.00
ระดับปรับปรุง	42	12.20
พฤติกรรมการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($\bar{X}$ =1.69 S.D=0.81)		
พฤติกรรมการปฏิเสธระดับดี (2.00-3.00)	140	40.50
พฤติกรรมการปฏิเสธระดับปานกลาง (1.00-1.99)	132	38.20
พฤติกรรมการปฏิเสธระดับไม่ดี (0.00-0.99)	74	21.30
พฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
พฤติกรรมระดับดี (2.00-3.00)	12	3.50
พฤติกรรมเสี่ยงระดับปานกลาง (1.00-1.99)	65	18.80
พฤติกรรมเสี่ยงระดับเสี่ยงมาก (0.00-0.99)	269	77.70
ด้านเพื่อชักชวนให้ดื่ม ($\bar{X}$ =0.53 S.D=0.66)		

ตัวแปร	n	ร้อยละ
พฤติกรรมระดับดี (2.00-3.00)	20	5.70
พฤติกรรมเสี่ยงระดับปานกลาง (1.00-1.99)	68	19.70
พฤติกรรมเสี่ยงระดับเสี่ยงมาก (0.00-0.99)	258	74.60
ด้านความสนุกสนานกับเพื่อน ($\bar{X}$ =1.18 S.D=0.89)		
พฤติกรรมระดับดี (2.00-3.00)	92	26.60
พฤติกรรมเสี่ยงระดับปานกลาง (1.00-1.99)	133	38.40
พฤติกรรมเสี่ยงระดับเสี่ยงมาก (0.00-0.99)	121	35.00
ด้านความท้าทายจากเพื่อน ($\bar{X}$ =0.49 S.D=0.63)		
พฤติกรรมระดับดี (2.00-3.00)	18	5.20
พฤติกรรมเสี่ยงระดับปานกลาง (1.00-1.99)	55	15.90
พฤติกรรมเสี่ยงระดับเสี่ยงมาก (0.00-0.99)	273	78.90
ด้านการดื่มตามเทศกาล ($\bar{X}$ =0.34 S.D=0.69)		
พฤติกรรมระดับดี (2.00-3.00)	27	7.80
พฤติกรรมเสี่ยงระดับปานกลาง (1.00-1.99)	56	16.20
พฤติกรรมเสี่ยงระดับเสี่ยงมาก (0.00-0.99)	263	76.00
ด้านการดื่มเพื่อคลายความทุกข์ ($\bar{X}$ =1.00 S.D=0.79)		
พฤติกรรมระดับดี (2.00-3.00)	65	18.80
พฤติกรรมเสี่ยงระดับปานกลาง (1.00-1.99)	138	39.90
พฤติกรรมเสี่ยงระดับเสี่ยงมาก (0.00-0.99)	143	41.30
ด้านการดื่มเพื่อลดคปมด้อย ($\bar{X}$ =0.52 S.D=0.82)		
พฤติกรรมระดับดี (2.00-3.00)	42	12.10
พฤติกรรมเสี่ยงระดับปานกลาง (1.00-1.99)	83	24.00
พฤติกรรมเสี่ยงระดับเสี่ยงมาก (0.00-0.99)	221	63.90

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอบึงขัง จังหวัดนครราชสีมา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับดี โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.60 (S.D.=1.31) มีทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับปรับปรุง มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 1.88 (S.D.=0.65) พฤติกรรมการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 1.69 (S.D.=0.81) พฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 0.68 (S.D.=0.58)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามตัวแปร ดังนี้

ตัวแปร	n	$\bar{X}$	S.D	t	p
เพศ					
ชาย	93	0.64	0.60	0.853	0.40
หญิง	253	0.70	0.58		
นักเรียนเคยซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่จำหน่าย					
เคย	141	0.52	0.60	4.44	0.75
ไม่เคย	205	0.80	0.54		
นักเรียนเคยดื่มแอลกอฮอล์ก่อนไปโรงเรียน					
เคย	29	1.00	0.47	3.11	0.46
ไม่เคย	317	0.60	0.58		

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย เพศ นักเรียนเคยซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่จำหน่าย และนักเรียนเคยดื่มแอลกอฮอล์ก่อนไปโรงเรียน มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามตัวแปร ดังนี้

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1.อายุ	ระหว่างกลุ่ม	7	8.93	1.28	3.98*	<0.01
	ภายใน	338	108.26	0.32		
	รวม	345	117.18			
2.ระดับชั้นที่กำลังศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5	10.60	2.12	6.78*	<0.01
	ภายใน	340	106.55	0.31		
	รวม	345	117.18			
3.การเลี้ยงดู	ระหว่างกลุ่ม	3	0.69	0.23	0.62	0.563
	ภายใน	342	116.48	0.34		
	รวม	345	117.18			
4.รายได้ต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	15	4.49	0.29	0.87	0.59
	ภายใน	330	112.69	0.34		
	รวม	345	117.18			
5.ความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ระหว่างกลุ่ม	4	5.41	1.35	4.12*	<0.01
	ภายใน	341	111.77	0.28		
	รวม	345	117.18			
	ระหว่างกลุ่ม	19	18.81	0.99	3.28*	<0.01

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
6.ทัศนคติเกี่ยวกับการตีพิมพ์ เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์	ภายใน	326	98.36	0.30		
	รวม	345	117.18			
7.พฤติกรรมการปฏิเสธการตีพิมพ์ เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์	ระหว่างกลุ่ม	33	29.26	0.88	3.17*	<0.01
	ภายใน	312	87.91	0.28		
	รวม	345	117.18			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ความรู้เกี่ยวกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ทัศนคติเกี่ยวกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และพฤติกรรมการปฏิเสธการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

อายุ อายุต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 26.30 นักเรียนย่อมมีพฤติกรรมเสี่ยงหรือมีประสบการณ์ในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์มากขึ้นตามอายุไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมที่เอื้ออำนวยในเวลาว่าง จากผลการวิจัยพบกิจกรรมยามว่างส่วนใหญ่ของนักเรียน ดูทีวี/ วิดีโอ /หนังสือ ร้อยละ 74.00 และร้อยละ 33.80 คือการเล่นคอมพิวเตอร์/มือถือ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้อาจจะเชื่อมโยงไปถึงสื่อทางการการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์จึงพบว่าผลการวิจัยครั้งนี้นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงเกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ระดับสูง ร้อยละ 77.70 จึงทำให้นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการวิจัยของพงษ์ศักดิ์ อ้นมอย (2010) พบว่า อายุที่เริ่มตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ครั้งแรกอายุระหว่าง 7-23 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 15 ปีซึ่งกำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และ ปวส. สอดคล้องกับการศึกษาของ กมลพรรณ ชิวพันธุ์ศรี (2556) พบว่า ส่วนมากนักเรียนอายุน้อยกว่า 16 ปี มีพฤติกรรมการบริโภคเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ร้อยละ 54.00 สอดคล้องกับการศึกษาของวิชุดา กิจธรรรม (2555) ศึกษาเรื่องโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรม การตีพิมพ์และผลกระทบในนิสิต/ นักศึกษาไทย พบว่า อายุมีอิทธิพลร่วมกัน ปัจจัยชีวสังคมอีก 1 ด้านคือ เชื้อชาติส่งผลต่อพฤติกรรมการตีพิมพ์แอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ระดับชั้นที่กำลังศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้เนื่องจากระดับชั้นที่กำลังศึกษาซึ่งทำให้ประสบการณ์การเรียนรู้ การอบรมเลี้ยงดู วัฒนธรรม ประสบการณ์ตรงกับการสัมผัสกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ที่ต่างกันจึงทำให้ระดับชั้นที่กำลังศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ แตกต่างกับ สอดคล้องกับการศึกษาของวิชุดา กิจธรรรม (2555) ศึกษาเรื่องโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรม การตีพิมพ์และผลกระทบในนิสิต/ นักศึกษาไทย พบว่าชั้นปี อิทธิพลร่วมกันปัจจัยชีวสังคมอีก 1 ด้านคือ เชื้อชาติส่งผลต่อพฤติกรรมการตีพิมพ์แอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อุบลรัตน์ นาคพันธ์ (2557) การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และการดื่มสุราของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2549-2554 พบว่ากลุ่มเด็กและเยาวชนวัย 15-24 ปี มีอัตราการดื่มสุราที่สูงเมื่อเทียบกับกลุ่มอายุอื่น โดยมีสัดส่วนร้อยละ 23.7 ในปี 2554 สาเหตุ

เนื่องจากสภาพแวดล้อมรอบตัวที่ล่อแหลม ไม่ว่าจะเป็นการจัดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่อยู่รอบสถานศึกษา การโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ รวมถึงการหาซื้อได้ง่ายและสะดวก และได้ศึกษาถึงอิทธิพลของการดื่มแอลกอฮอล์ที่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษาผลจากการประมาณการพบว่า พบว่าลักษณะส่วนตัวและครอบครัวของนักศึกษา ได้แก่ เพศ, ชั้นปี, การนับถือศาสนา, สาขาวิชาที่เรียน, การเสียชีวิตของมารดา, การประกอบอาชีพของมารดา และระดับการศึกษาของบิดา ล้วนมีผลกระทบต่อผลการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ

ความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันสื่อออนไลน์ต่างๆสำหรับนักเรียนสามารถค้นหาเพื่อการเรียนรู้ได้ง่ายจากมือถือ คอมพิวเตอร์ การเรียนรู้จากสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ แผ่นพับ ป้ายต่างๆ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับดี ($\bar{X}=82.60$ S.D=1.31) จึงทำให้ความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ ปวีณา วงษ์ชะอุ่ม (2557). เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตภาคปทุมวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ความรู้มีความสัมพันธ์ระดับน้อยกับทัศนคติและพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05และทัศนคติมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางกับพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนแรงจูงใจมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางกับทัศนคติและพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนปัจจุบันนี้มีการเข้าหาสื่อออนไลน์ค่อนข้างง่ายสำหรับแต่ละคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าหาสื่อออนไลน์ทางมือถือ ในการค้นหาสิ่งต่างๆที่อยากรู้ อยากรูเห็น หรือสิ่งต่างๆที่อยู่รอบๆตัวเช่น ที่บ้าน ร้านหมูกระทะ ร้านอาหาร สื่อโทรทัศน์ ต่างๆเหล่านี้สามารถทำให้นักเรียนมีทัศนคติแตกต่างกันออกไปของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สาวิตรี อัจฉนาภกรชัย และคณะ.(2552). ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเฝ้าระวังพฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย ช่วงระหว่างปี การศึกษา 2550 และ 2552 พบว่า ใน 30 วันที่ผ่านมา นักเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งหญิงและชายในประเทศไทยมีอัตราการเคยเห็นหรือได้ยินโฆษณาเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสื่อต่างๆ ภายใน 24 ชั่วโมง จะพบในสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือแผ่นป้าย และอินเทอร์เน็ต Schiffman & Kanuk. (2000) กล่าวว่า ตามกระบวนการรับรู้ กล่าวคือ การรับรู้จะเกิดขึ้นต้องประกอบด้วย 1. การสัมผัส หรืออาการสัมผัส คนเรารับรู้สิ่งเร้าโดยทาง หูตา จมูก ลิ้น และผิวหนัง อวัยวะเหล่านี้ เป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์สำคัญในการรับสัมผัสแล้วส่งต่อไปเป็นประสบการณ์ทางสมอง เพื่อให้เกิดการรับรู้ต่อไป 2. ชนิดและธรรมชาติของสิ่งเร้าและการรับรู้ ตามปกติบุคคลมักเกิดการรับรู้ได้โดยไม่ต้องสัมผัสสิ่งเร้าทั้งหมด ทั้งนี้ เนื่องมาจากประสบการณ์ที่บุคคลได้รับจากการรับรู้และเรียนรู้ จากสิ่งแวดล้อมสะสมกันเรื่อยมา จนเกิดเป็น ความรู้ความเข้าใจได้ทันทีแม้ว่าจะสัมผัสสิ่งเร้า เพียงบางส่วนหรือส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น นอกจากนี้การจัดระเบียบของสิ่งเร้าทำให้มองเห็นภาพส่วนรวมได้ชัดเจน และ 3. การแปลความหมายของการสัมผัสกับการรับรู้มักดำเนินไปคู่กับการรับสัมผัสเสมอ ถ้าเรารู้เร้าด้วยสิ่งที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน เรามักแปลความหมายโดยเปรียบเทียบกับสิ่งที่เคยพบเห็นมาแล้ว สอดคล้องกับการศึกษาของนงนุช ใจชื่น โสภิต นาสืบ สุรศักดิ์ ไชยสงค์ และทักษพล ธรรมรังสิต.(2556) เรื่อง การรับรู้ การจดจำ การครอบครอง และการให้ความหมายที่มีต่อสิ่งของที่มีตราสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทยพบว่า เชิงปริมาณ การรับรู้ การจดจำ การครอบครอง และทัศนคติที่มีต่อสิ่งของที่มีตราสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติและ

พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนเชิงคุณภาพพบว่า เมื่อเห็นสิ่งของที่มีตราสัญลักษณ์เยาวชนจะนึกถึงการสนับสนุนทางด้านการกีฬา การจัดแสดงดนตรี และการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกประทับใจและชื่นชอบในเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และอยากตอบแทนด้วยการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกจากนี้ เยาวชนที่ได้รับสิ่งของที่มีตราสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากเพื่อน จะเข้าใจว่า เพื่อนชวนให้ไปดื่ม และจากผู้ปกครอง เข้าใจว่า ผู้ปกครองอนุญาตโดยอ้อมให้ดื่ม Ajzan และ Fishbein (1988) กล่าวคือ ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดถึงการกระทำพฤติกรรมของบุคคลที่ดีที่สุดคือความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นๆซึ่งบุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมาสอดคล้องกับความมุ่งมั่นตั้งใจที่มีอยู่ของตน โดยขึ้นอยู่กับ 2 ปัจจัยคือ ทศนคติต่อพฤติกรรม และอิทธิพลของบุคคลใกล้ชิดเกี่ยวกับการกระทำพฤติกรรมดังกล่าว สอดคล้องการศึกษาของ Marques และคณะ. (2013). ได้ทำการสำรวจในกลุ่มวัยรุ่นชาวโปรตุเกสอายุระหว่าง 15-18ปีจำนวน 405 คน พบว่าวัยรุ่นหญิงนิยมดื่มสุรากลั่นสูงกว่าวัยรุ่นชายและมีแนวโน้มจะเป็นนักดื่มหนักนอกจากนี้พบว่า สื่อการรณรงค์ป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลที่จะทำให้กรณีศึกษาทั้ง 3 กลุ่มรู้สึกกลัวและอยากเลิกดื่มได้คือ การรณรงค์เรื่องอุบัติเหตุ และโทษของการดื่มเมาแล้วขับ เช่น โฆษณาเมาแล้วขับของสสส. เพียงโฆษณาเดียวเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและเห็นบ่อยจากประสบการณ์จริง หากเป็นโฆษณาที่เกี่ยวกับสุขภาพกลุ่มกรณีศึกษาเห็นว่าไม่สำคัญเพราะเป็นเรื่องที่ไกลตัวมาก

พฤติกรรมการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนซึ่งมีอายุที่มีความแตกต่างกันแต่ระดับการอบรมเลี้ยงดู ประสบการณ์ชีวิต สิ่งแวดล้อมที่ต่างกันจึงทำให้พฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แตกต่างกัน สอดคล้องการวิจัยของจิรัชยา บุญปัญญา และนาถ พันธมนาวิน.(2557).เรื่องกลไกการป้องกันตนเองจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม พบว่า สาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาทั้งหมดมี 4 ประการ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางครอบครัว กล่าวคือสมาชิกส่วนใหญ่ในครอบครัวมีพฤติกรรมการดื่มเป็นประจำและบางกรณีชวนลูกดื่มด้วยประการที่ 2 เพื่อนชวน และอยากลอง ประการที่ 3 บริเวณที่พักอาศัยมีสถานบันเทิงและร้านขายเครื่องดื่มดังกล่าวทำให้เข้าถึงได้ง่าย และประการสุดท้าย นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่าเป็นแสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ เป็นการเข้าสังคมและเข้ากับเพื่อนได้ง่ายเชื่อมความสัมพันธ์ในการทำงาน และช่วยคลายเครียด สาเหตุของการไม่ดื่ม เลิกดื่ม และพยายามเลิกเป็นสาเหตุที่ใกล้ตัว กล่าวคือ การมุงอนาคต เช่น อยากมีงานที่ดีและมีเกียรติทำในอนาคต และการควบคุมตนเองเกี่ยวกับผลการเรียน เห็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของบุคคลใกล้ชิด เห็นคุณค่าของเงินและการให้คำสาบาน นักศึกษาส่วนใหญ่รับรู้โทษของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ว่าทำให้เสียการเรียนบั่นทอนสุขภาพและทำให้เกิดอุบัติเหตุได้แต่ไม่สามารถเชื่อมโยงความเสียหายที่เกิดผลกระทบเป็นลูกโซ่ต่อสังคมได้ สอดคล้องกับการศึกษาของพงษ์ศักดิ์ อ้นมอย (2554).เรื่องการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกและการดื่มแบบเมาหัวราน้ำของเยาวชนอำเภอเมืองจังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า ผลการวิจัยพบว่าอายุที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก เยาวชนชายส่วนใหญ่เริ่มดื่มครั้งแรก เมื่ออายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 97.3 ส่วนเยาวชนหญิงส่วนใหญ่เริ่มดื่มครั้งแรก อายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 88.2 เครื่องดื่มที่ดื่มครั้งแรก พบว่าทั้งเยาวชนชายและเยาวชนหญิง ส่วนใหญ่ดื่มเบียร์ ดื่มครั้งแรกกับเพื่อน/รุ่นพี่ มักดื่มที่บ้านหรือที่พักของเพื่อน เหตุผลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก คือ อยากรู้อยากลอง เยาวชนเคยดื่มแบบเมาหัวราน้ำ คิดเป็นร้อยละ 82.3 จากเยาวชนทั้งหมด เป็นเยาวชนชาย จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 88.6 เป็นเยาวชนหญิงจำนวน 306 คนคิดเป็นร้อยละ 77.1 ด้านปริมาณการดื่มพบว่าเยาวชนชายส่วนใหญ่ดื่ม 5-9 แก้ว ร้อยละ 44.5 เยาวชนหญิงส่วนใหญ่ดื่ม 5-9 แก้ว ร้อยละ 62.2 ที่เหลือดื่มในปริมาณที่มากกว่านี้และส่วนใหญ่เกิดในช่วง 1 ปีที่

ผ่านมาร้อยละ 34.5 ความถี่ของการตีพิมพ์ว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ตีพิมพ์ทุกเดือน/เกือบทุกเดือน ร้อยละ 51.0

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ (TH SarabunPSK 14 pt. หนา)

(1) ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 77.70 มีพฤติกรรมเสี่ยงระดับมาก โดยแยกออกแต่ละด้านประกอบด้วย ด้านเพื่อชกชวนให้ดื่ม ด้านความสนุกสนานกับเพื่อน ด้านความท้าทายจากเพื่อนด้านการดื่มตามเทศกาล ด้านการดื่มเพื่อคลายความทุกข์ และด้านการดื่มเพื่อลดปมด้อย พบว่ามีความเสี่ยงระดับมากเช่นกัน

(2) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ตัวแปร อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ความรู้เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทักษะคิดเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

(1) จากผลการวิจัยควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน เพื่อยืนยันผลและปัญหาของการวิจัยในการวิจัยครั้งต่อไป

(2) จากผลการวิจัยควรดำเนินการวิจัยเชิงทดลองเพื่อหาโปรแกรมหรือรูปแบบการจัดการสร้างเสริมสุขภาพหรือการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนจากโดยประยุกต์ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณะผู้บริหาร ครู และนักเรียนสังกัดอำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแบบสอบถาม

เอกสารอ้างอิง

- กมลพรรณ ชิวพันธุ์ศรี. (2556). พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนในเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร. วชิรเวชสาร, 57(2) :105-113.
- จิรัชยา บุญปัญญา นาล พันธุนาวิน. (2557). เรื่องกลไกการป้องกันตนเองจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 40(1) : 128-146.
- นงนุช ใจชื่น ไชยสิทธิ์ ไซยสงค์ และทักษพล ธรรมรังสิต. (2556). การรับรู้ การจดจำ การครอบครอง และการให้ความหมายที่มีต่อสิ่งของที่มีตราสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับ ทักษะคิดและพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).

- ปวีณา วงษ์ชะอุ่ม. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ
นิสิตภาคปกติมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี. ชลบุรี: สาขาวิชาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐ
กิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พงษ์ศักดิ์ อ้นมอย. (2554). การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกและการดื่มแบบเมาหัวราน้ำของเยาวชน อำเภอ
เมืองจังหวัดอุดรธานี. วารสารสาธารณสุขศาสตร์, 41(3) : 250-261.
- โรงพยาบาลปทุมธานี. (2556). จำนวนผู้ป่วยคัดกรองบุหรี่และสูรารายคน โรงพยาบาลปทุมธานี .
- วิชุดา กิจธรรม. (2555). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการดื่มและผลกระทบในนิตินิต/ นักศึกษา
ไทย. วารสารพฤติกรรมศาสตร์, (18(2) :17-31.
- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2558). สถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ศูนย์วิจัยปัญหา
สุรา.
- สาวิตรี อัญมณศิริกรชัย และคณะ. (2552). การเฝ้าระวังพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรม
เสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) กรมสุขภาพจิต สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) และ
ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (27 มิถุนายน 2559). ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนสมเด็จพระธีรญาณมุนี.
เรียกใช้เมื่อ 20 กันยายน 2560 จาก <https://data.bopp-obec.info>
- อุบลรัตน์ นาคพันธ์. (2557). การดื่มแอลกอฮอล์ กับ ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา: การประเมินทางเศรษฐมิติ. NIDA
Economic Review, 8(1): 54-87.